

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 listopada 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Andrzej Kot
Sędziowie:	SSA Ryszard Ponikowski SSO del. Robert Zdych (spr.)
Protokolant:	Beata Sienica

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręg. del. do Prok. Apel. Grażyny Nowickiej

po rozpoznaniu w dniu 12 listopada 2013 r.

sprawy **K. R. (1)**

oskarżonego z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, art. 286 § 1 kk, art. 18 § 2 kk w zw. z art. 271 § 1 kk, art. 284 § 2 kk, art. 303 § 2 kk przy zast. art. 11 § 2 kk, art. 300 § 1, § 2 i § 3 kk i art. 302 § 1 kk przy zast. art. 11 § 2kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 6 marca 2013 r. sygn. akt III K 88/09

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec K. R. (1);

II. kosztami postępowania odwoławczego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

K. R. (1) został oskarżony o to, że:

I. w okresie od stycznia 1999r. do dnia 10 października 2002r. w N., woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w styczniu 1999r. w N. woj. (...) zlecił I. S. usługę reklamowania Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Spółka z o.o. o wartości 2.100zł., po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 1.600zł.,

- w okresie od stycznia do 15 marca 1999r. w K. woj. (...) wyłudził od Przedsiębiorstwa Usług (...) w K. usługi reklamowe wartości 1000zł., po czym nie uregulował za nie należności,

- w okresie od stycznia do października 1999r. w K. woj. (...) wynajmował od (...) Spółdzielni Mieszkaniowej lokal użytkowy, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 495,63zł.

- w okresie od dnia 21 lipca do dnia 20 grudnia 1999r. w T. woj. (...) wyłudził od radia (...) usługi na emisję w radiu reklamy firmy (...), po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 4.392zł.,

- w okresie od początku 1999r. do lutego 2000r. w L. woj. (...) wynajmował od firmy Zakład (...) w L. lokal użytkowy za kwotę około 3000zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi oraz media kwoty 4169zł.,

- w okresie od 9 lutego 1999r. do 10 października 2002r. w K. woj. (...) wynajmował od (...) w K. lokal użytkowy, po czym nie uiścił zapłaty za jego wynajem w kwocie 5804zł.,

- w okresie od 15 kwietnia 1999r. do sierpnia 2000r. w D. woj. (...) na podstawie zawartej umowy na eksploatację tablic reklamowych za kwotę 121,02zł. miesięcznie wyłudził od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w D. usługi reklamowe wartości 484,08zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- w okresie od dnia 1 lipca 1999r. do dnia 30 czerwca 2000r. w T. woj. (...) wynajmował od Przedsiębiorstwa (...) w T. lokal użytkowy za sumę (...)4zł. miesięcznie netto, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 29.168,27zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

II. w okresie od dnia 29 czerwca do dnia 30 października 1999r. w N. woj. (...), działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Spółka z o.o. w N. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i porozumieniu ze Z. D. po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań wyłudził od firmy Ośrodek Szkolenia Zawodowego (...) s.c. w N. usługi szkoleniowe z zakresu ochrony przeciwpożarowej, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 1000zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k.

III. w okresie od 9 czerwca do 27 listopada 1999r. w O. woj. (...) działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Spółka z o.o. w N. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań wyłudził od drukarni (...) usługi poligraficzne, po czym nie uregulował należności w kwocie 6.446,62zł. za te usługi

to jest o czyn z art. 286§1 k.k.

IV. w okresie od dnia 7 listopada 1998r. do 12 listopada 2002r. w N., woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w dniu 7 listopada 1998r. we W. woj. (...) wyłudził od firmy (...) M. W. (1) we W. usługę naprawy samochodu M. (...) nr rej. (...) wartości 3.007,61zł., po czym nie uiścił za nią należności w w/w kwocie,

- w okresie od 25 listopada 1998r. do lutego 1999r. w L. woj. (...) zawarł z (...) Sp. z o.o. umowę o usługi reklamowe wartości 305zł., po czym nie uiścił za wykonanie tych usług w/w należności działając na szkodę (...) Spółka z o.o. w L.,

- w okresie od 9 lutego 1999r. do 2002r. w K. woj. (...) po uprzednim zawianiu z Urzędem Gminy w K. umowy kupna sprzedaży lokalu użytkowego przy ul. (...) wartości 42.285,20zł. wyłudził ten lokal, po czym nie uiścił za niego kwoty 26.000zł.,

- w okresie od dnia 9 maja 2001r. do dnia 28 maja 2002r. w L. woj. (...) wynajmował od (...) Sp. z o.o. w L. lokal użytkowy za kwotę 3.164,43zł. netto miesięcznie oraz prawo do korzystania z mediów tego lokalu, po czym nie uiścił za te usługi należności w kwocie 42.503,05zł.

- w okresie 2002r. w N. woj. (...) wyludził od D. K. usługi transportowe wartości około 1600zł., za które nie uiścił należności w w/w kwocie

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

V. w okresie od dnia 9 marca 2000r. do dnia 30 listopada 2001r. w S. woj. (...) działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań wynajmował od Spółki (...) S.A. w K. lokal użytkowy za sumę 9.040,20zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 58.962,60zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k.

VI. w okresie od 15 lutego 1999r. do 24 listopada 2001r. w N., woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od 15 lutego 1999r. do 29 lutego 2000r/ w D. woj. (...) wynajmował od M. i J. L. lokal użytkowy za kwotę 3.300zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za jego wynajem oraz inne należności kwoty 5.800zł.,

- w okresie od 21 czerwca 2001r. do 24 listopada 2001r. w L. woj. (...) wynajął od Zarządu (...) w L. lokal użytkowy za kwotę 3203,52zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 16.726,15zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

VII. w okresie od 8 października 1998r. do 8 grudnia 2000r. w N., woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w dniu 8 października 1999r. w P. woj. (...) wyludził od firmy Przedsiębiorstwo Handlowo – (...) Sp. z o.o. w P. towary handlowe w postaci 2 wag dziesiętnych do 150 kg wraz z odważnikami wartości 680,06zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- w okresie od 27 października do 30 listopada 1999r. w S. woj. (...) wyludził od firmy Przedsiębiorstwo (...) J. S. usługi na wykonanie boksów sklepowych, po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 5.235,04zł.

- w dniu 28 października 1999r. w K. woj. (...) wyludził od firmy Przedsiębiorstwo Handlowo – (...) i Ochronnego (...) w K. towary handlowe w postaci sprzętu przeciwpożarowego, tabliczek informacyjnych i apteczki metalowej wartości 309,06zł., po czym nie uiścił za nie należności,

- końcem 1999r. w Z. woj. (...) wyludził od firmy (...) (...) w Z. usługi na wykonanie mebli sklepowych, po czym nie uiścił za nie należności w kwocie około 4.200zł.,

- w okresie od marca do 24 listopada 2000r. w K. woj. (...) od F. K. właściciela firmy (...) w K. wyludził usługę naprawy samochodu P. (...) nr rej. (...) wartości 5690,43zł., po czym nie uiścił za nią należności w kwocie 2690,43zł.,

- w okresie od 1 marca do 8 grudnia 2000r. w L. woj. (...) wynajmował od T. M. właściciela firmy (...) lokal użytkowy, po czym nie uiścił za jego wynajem i korzystanie z mediów należności w kwocie 29.837zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

VIII. w okresie od 14 września 1999r. do 23 listopada 2001r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od 14 września 1999r. do 14 września 2000r. w S. woj. (...) wyłudził od firmy Huta (...) S.A. usługi reklamowe wartości 1.207,73zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie ,

- dnia 20 grudnia 1999r. w K. woj. (...) wyłudził od Firmy (...) S.C. w K. wagę elektroniczną A. (...) wartości 1.461,56zł., po czym nie uiścił za nią należności,

- w dniu 30 października 2000r. w O. woj. (...) wyłudził od (...) Spółka z o.o. w O. usługę na analizę bilansu i rachunku zysku i strat wartości 7.930zł., po czym nie uregulował za nie należności w kwocie 1.930,04zł.

- w okresie od marca do października 2001r. w N. woj. (...) zawarł z firmą (...) w O. umowę o świadczenie usług księgowania w firmie (...) Sp. z o.o. w N., po czym nie uregulował części należności za te usługi w kwocie 10.164,03zł.,

- w dniu 17 listopada 2000r. w N. woj. (...) wyłudził od Firmy (...) w N. usługi serwisowe sprzętu komputerowego wartości 195zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- w okresie od 20 września 2000r. do 23 listopada 2001r. w N. woj. (...) wyłudził od firmy (...) w W. usługi w zakresie rejestracji i utrzymania domeny internetowej wartości 343,50zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

IX. w okresie od 20 grudnia 1999r. do 23 listopada 2000r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w dniu 20 grudnia 1999r. w K. woj. (...) wyłudził od (...) Sp. z o.o. w K. usługi reklamowe wartości 427zł., po czym nie uregulował za nie należności w w/w kwocie,

- w okresie od 21 grudnia 1999r. do 21 lutego 2000r. w D. woj. (...) wyłudził od firmy Spółdzielnia Usługowa (...) we W. usługi plakatowania, po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 451,40zł.,

- w okresie od 9 sierpnia do 8 października 2000r. w R. woj. (...) wyłudził od (...) z o.o. w W. usługi telekomunikacyjne wartości 490,58zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- w dniu 3 listopada 2000r. we W. woj. (...) wyłudził od (...) S.A. we W. usługi telekomunikacyjne wartości 1377,80zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- w okresie od 9 października do 23 listopada 2000r. w K. woj. (...) wyłudził od firmy (...) S.C. w K. usługi reklamowe wartości 6.990,60zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

X. w okresie od grudnia 1998r. do 20 października 2000r. w N. woj. (...) i w G. S. woj. (...), działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań wyłudził od firmy (...) Spółka z o.o. w G. S. towary handlowe wartości 94.215,73zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie

to jest o czyn z art. 286§1 k.k.

XI. w okresie od 29 grudnia 1999r. do 20 października 2000r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od 29 grudnia 1999r. do 15 marca 2000r. w L. woj. (...) wyłudził od (...) S.A w W. (...) /L. usługi dostarczania gazu wartości 1041zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- okresie od stycznia do października 2000r. w L. woj. (...) wyłudził od (...) S.A w L. usługi telekomunikacyjne wartości 4.087,44zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- w okresie od maja do 31 października 2000r. w K. woj. (...) wynajął od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w K. lokal użytkowy, po czym nie uiścił za jego wynajem i korzystanie z mediów tego lokalu kwoty 12.121,85zł.,

- w dniu 12 maja 2002r. w K. woj. (...) wyłudził od Zakładu (...) w K. usługę druku plakatów wartości 488zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- w okresie od 27 czerwca 2000r. do 11 lutego 2002r. w R. woj. (...) wyłudził od (...) Sp. z o.o. w R. usługi w zakresie ekspozycji tablic reklamowych po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 4.254,52zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

XII. w okresie od 25 kwietnia 2000r. do grudnia 2002r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od 25 kwietnia do 25 września 2000r. w O., woj. (...) wyłudził od (...) S.A. w W. Oddział w O. usługi na zamieszczenie reklamy w Gazecie (...), po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 714,83zł.,

- w okresie od 15 maja 2000r. do 26 stycznia 2001r. w R. woj. (...) wynajął od Przedsiębiorstwa (...) w Polsce (...) V. M. w Wyrach lokal użytkowy za kwotę 7.110zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za jego wynajem i korzystanie z mediów kwoty 82.128,34zł.

- w okresie od 16 maja 2000r. do grudnia 2002r. w O. woj. (...) wyłudził od firmy polsko – australijskiej (...) usługi na wykonanie tablic informacyjnych oraz ich konserwację, wartości tablic 963zł., po czym nie uiścił należności w kwocie 2.579zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

XIII. w okresie od 6 stycznia 2000r. do 31 grudnia 2000r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od 6 stycznia do 31 grudnia 2000r. w S. woj. (...) wyłudził od Zakładu Administracji (...) usługi w zakresie instalacji reklam wartości 6.100zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- w okresie od stycznia do lipca 2000r. w K. woj. (...) wyłudził od (...) w K. usługi na dostawę wody i odprowadzanie ścieków, po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 86,28zł.,

- w okresie od 25 stycznia do 4 października 2000r. w N. woj. (...) wyłudził od Zespołu (...) Spółka z o.o. we W. usługi w zakresie badania sprawozdań finansowych firmy (...) Sp. z o.o. za lata 1998 – 1999 wartości 14.640zł. każde, po czym nie uregulował za nie należności w kwocie 29.036zł.
- w okresie od 27 stycznia do 17 marca 2000r. w D. woj. (...) wyłudził od firmy PPHU (...) M. K. w D. usługi konserwacji i demontażu systemu alarmowego wartości 335,50zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,
- w okresie od 28 stycznia do 12 kwietnia 2000r. w T. woj. (...) wyłudził od Agencji (...) w T. usługi na emisję reklamy firmy (...), po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 1012,60zł.,
- w okresie od dnia 1 lutego do 16 maja 2000r. w B. woj. (...) wyłudził od (...) S.A. w W. Rozdzielnia Gazu w B. usługi dostarczania gazu wartości 786,54zł., po czym nie uiścił w/w należności,
- w okresie od 3 lutego do 3 października 2000r. w N. woj. (...) wyłudził od firmy Usługi (...) w N. usługi transportowe wartości 39.255,34zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,
- w okresie od 4 lutego do 3 marca 2000r. w D. woj. (...) wyłudził od firmy Skład (...) S.C. w D. towary handlowe wartości 159,36zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,
- w okresie od 11 lutego do 22 grudnia 2000r. we W. woj. (...) zawarł z firmą (...) Spółka z o.o. we W. dwie umowy leasingu na samochody ciężarowe marki D. (...) zobowiązując się do regularnych opłat z tytułu czynszów dzierżawnych, po czym nie uiścił opłaty na ich dzierżawę w wysokości 13.291,86zł.,
- w okresie od 17 lutego do 10 marca 2000r. w N. woj. (...) wyłudził od firmy (...) w N. usługi transportowe wartości 5.487,80zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,
- w okresie od 23 lutego do 22 września 2000r. w B. woj. (...) wyłudził od (...) S.A. w B. usługi telekomunikacyjne 2843,03zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,
- w okresie od marca do lipca 2000r. w N. woj. (...) wyłudził od (...) S.A. w W. usługi telekomunikacyjne wartości 27.328,36zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,
- w miesiącu marcu 2000r. w N. woj. (...) od W. M. właściciela firmy Zakład (...) w N. wyłudził usługę wartości 313,54zł., po czym nie uiścił za nią należności w w/w kwocie,
- w okresie od 8 marca do 8 grudnia 2000r. w O. woj. (...) wyłudził od firmy (...) sp. z o.o. w O. usługi oraz programy informatyczne wartości 19.863,52zł. po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 11.863,52zł.,
- w dniu 10 marca 2000r. w R. woj. (...) wyłudził od Agencji (...) w R. usługi reklamowe wartości 321,59zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,
- w okresie od 14 marca do 26 czerwca 2000r. w N. woj. (...) wyłudził od firmy (...) w N. usługi transportowe wartości 9.027,18zł., po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 8012,63zł.,
- w dniu 22 marca 2000r. w G. woj. (...) wyłudził od Wydawnictwa (...) Spółka z o.o. z odroczonym terminem płatności publikacje prawno-podatkowe za kwotę 1.140zł., po czym nie uiścił kwoty 500zł.,
- w dniu 31 marca 2000r. w Podkarmieniu pow. (...) woj. (...) wyłudził od firmy Usługi (...) usługę transportową wartości 1.932,48zł., po czym nie uiścił za nią należności w w/w kwocie,
- w miesiącu kwietniu 2000r. w R. powiat (...) woj. (...) od T. D. właściciela Zakładu (...) w R. wyłudził usługę naprawy samochodu P. (...) nr rej. (...) wartości 1700zł., po czym nie uiścił za nie należności w kwocie 1000zł.,

- w okresie od kwietnia do lipca 2000r. w W. woj. (...) wyłudził od (...) S.A. w W. usługi telekomunikacyjne wartości 1.670,28zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

XIV. w okresie od stycznia 2000r. do lipca 2001r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od stycznia do lipca 2000r. w K. woj. (...) wyłudził od Firmy Handlowo-Usługowej (...) w K. usługi budowlane na remont sklepu, po czym nie zapłacił za nie należności w kwocie nie mniejszej niż 4000zł.,

- w okresie od 14 marca 2000r. do 31 lipca 2001r. w L. woj. (...) wynajmował od Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w L. lokal użytkowy, po czym nie uiścił za jego wynajem i korzystanie z mediów tego lokalu kwoty łącznej 46.412,66zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

XV. w okresie od 28 marca 2000r. do 29 marca 2001r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od 28 marca 2000r. do lutego 2001r. w L. woj. (...) wynajmował od (...) w O. lokal użytkowy, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 25.000zł.,

- w okresie od 1 kwietnia 2000r. do dnia 29 marca 2001r. w K. woj. (...) wynajął od (...) Spółdzielnia (...) w K. lokal użytkowy za kwotę 1.464zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za jego wynajem i korzystanie z mediów kwoty 1.181,60zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

XVI. w okresie od 16 marca do 25 września 2000r. w T. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań wyłudził od Wydawnictwa (...) w T. usługi poligraficzne na wykonanie ulotek i plakatów, po czym nie uregulował należności za te usługi w kwocie 20.034,29zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k.

XVII. w okresie od 13 czerwca 2000r. do 15 lipca 2001r. w C. woj. (...) działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań wynajmował od H. N. lokal użytkowy za sumę 3050zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 7.975zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k.

XVIII. w okresie od grudnia 1998r. do 14 maja 2001r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od grudnia 1998r. do dnia 31 stycznia 1999r. w K. woj. (...) wynajmował od (...) S.A. w K. lokal użytkowy, po czym nie uiścił za jego wynajem należności w kwocie 7.802,24zł.,

- w dniu 11 maja 2001r. w C. woj. (...) wyłudził od firmy (...) S.A. w C. towary handlowe wartości 712,63zł. po czym nie uiścił za nie należności,

- w dniu 14 maja 2001r. w C. woj. (...) wyłudził od firmy (...) M. W. (2) rury chromowane wartości 487,70zł., po czym nie uiścił za nie należności,

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

XIX. w okresie od 3 lutego 2000r. do 20 grudnia 2001r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od 3 lutego do 25 kwietnia 2000r. w C. woj. (...) wynajmował od Przedsiębiorstwa (...) lokal użytkowy za kwotę 4.160zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 10.679,26zł.,

- w okresie od 2 kwietnia do 20 grudnia 2001r. w C. woj. (...) wynajmował od Gminy M. C. lokal użytkowy za kwotę 3.489,10zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za jego wynajem oraz inne należności kwoty 45.240,84 zł.,

- w okresie od 14 kwietnia do 20 grudnia 2001r. w C. woj. (...) wynajmował od (...) Spółka z o.o. w C. lokal użytkowy za kwotę 334,92zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 2869,14zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

XX. w okresie od 29 listopada 2000r. do 30 listopada 2002r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od 29 listopada 2000r. do 24 lipca 2001r. w L. woj. (...) wyłudził od (...) S.A w L. usługi dostarczenia wody wartości 343,90zł, po czym nie uiścił należności w w/w kwocie,

- w okresie od stycznia 2001r. do dnia 30 listopada 2002r. w R. woj. (...) wynajął od (...) Spółdzielni Mieszkaniowej w R. lokal użytkowy, po czym nie uiścił za jego wynajem należności w kwocie 12.677,07zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

XXI. w okresie od 30 listopada 2000r. do 29 listopada 2001r. w N. woj. (...) i innych miastach kraju, działając jako prezes i będąc udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N., w podobny sposób w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, po uprzednim wprowadzeniu w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętych zobowiązań nabywał towary i zlecał usługi i tak:

- w okresie od 30 listopada do 8 grudnia 2000r. w N. woj. (...) wyłudził od firmy (...) w N. usługi serwisowe sprzętu komputerowego wartości 180zł., po czym nie uiścił za nie należności w w/w kwocie,

- w okresie od 7 lutego 2001r. do 29 listopada 2001r. w Z. woj. (...) wydzierzał od Gminnej Spółdzielni (...) w Z. lokal użytkowy za kwotę nie mniejszą niż 1.252,46zł. miesięcznie, po czym nie uiścił za wykonanie tej usługi kwoty 8.693,92zł.

to jest o czyn z art. 286§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

XXII. od 15 stycznia 1999r. . w N. woj. (...) będąc Prezesem Zarządu Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N. zaniechał złożenia do Sądu Gospodarczego w Opolu wniosku o jego upadłość pomimo powstania warunków uzasadniających według przepisów upadłość spółki, a w szczególności w sytuacji trwałego zaprzestania płacenia

długów oraz wobec tego, iż suma zobowiązań przekroczyła sumę kapitałów spółki: zapasowego oraz rezerwowego, a nadto połowę kapitału zakładowego

to jest o czyn z art. 483 k.h. z 1934r.

XXIII. w marcu 1997r. w N. woj. (...) będąc Prezesem Zarządu Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. nakłaniał główną księgową spółki (...) do sporządzenia dokumentów w postaci bilansu oraz rachunku zysków i strat za 1996r. zawierających nieprawdziwe dane dotyczące właściwej wartości amortyzacji środków trwałych, mając przy tym świadomość, iż wpłynie to na wysokość należnych podatków jakie spółka powinna odprowadzić do organu skarbowego, gdyż faktycznie osiągnięty dochód za rok 1996 został zaniżony o kwotę 597.966,56zł, a ponadto iż dokumenty te zostaną użyte w obrocie prawnym i urzędzeniach księgowych spółki

to jest o czyn z art. 18§2 k.k. w zw. z art. 271§1 k.k.

XXIV. od stycznia 1996r. do 31 grudnia 2000r. w N. będąc Prezesem Zarządu Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o. w N. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej polecał pracownikom dokumentowanie fikcyjnych transakcji handlowych oraz prowadził nierzetelnie i niezgodnie z prawdą dokumentację działalności gospodarczej co skutkowało zafałszowaniem rzeczywistego wyniku finansowego spółki i doprowadziło w konsekwencji do wyrządzenia szkody majątkowej spółce oraz do jej niewypłacalności, a także umożliwiło mu:

- przywłaszczenie pieniędzy w kwocie 597.966,56zł. stanowiących różnicę pomiędzy faktyczną a fikcyjną wartością amortyzacji środków trwałych poprzez dokonanie zapisów w księgach handlowych, według których amortyzacja środków trwałych łącznej wartości 345.299,94zł. miała wynieść 628.916,08zł., a faktycznie stanowiła kwotę 30.949,52zł.

- przywłaszczenie z kasy spółki pieniędzy w kwocie 558.746zł. stanowiących zakładowy fundusz świadczeń socjalnych, które to środki winny być zdeponowane na odrębnym rachunku bankowym, a faktycznie naliczone zostały wyłącznie zaniżenie prawdziwych zysków spółki za lata 1996 – 2000,

- przywłaszczenie w dniu 19 czerwca 2000r. kwoty 321.337,83zł. podejmując decyzje o wypłacie środków spółki na rzecz swoją i swojej żony M. R. (1) tytułem dywidendy za rok 1997, przy czym ze względu na wynik finansowy spółki wypłata ta była niezasadna, a nadto było brak do tego formalnych podstaw

to jest o czyn z art. 284§2 k.k. i art. 303§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

XXV. w dniach 11 i 12 lipca 2000r. w G. woj. (...) będąc Prezesem Zarządu i zarazem udziałowcem Przedsiębiorstwa Handlowego (...) Sp. z o.o., działając w warunkach grożącej jej niewypłacalności i upadłości, nie mogąc zaspokoić wszystkich wierzycieli, a zarazem w celu udaremnienia wykonania orzeczeń sądu oraz komornika sądowego zabezpieczył tylko firmę K (...) Sp. z o.o. w N. w ten sposób, że mając zajęty przez komornika rachunek bankowy w (...) w G., na który wpłacił gotówkę w wysokości 320.500zł., którą następnie polecił K. N. (1) przelać w kwocie 319.700zł. na konto w/w spółki, utworzone również w tym celu w tymże banku, czym uszczuplił zaspokojenie pozostałych wierzycieli działając na ich szkodę

to jest o czyn z art. 300§1, 2 i 3 k.k. i art. 302§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Opolu z dnia 6 marca 2013r. K. R. (1) został uniewinniony od zarzutu popełnienia czynów opisanych w punktach od I do XXI i od XXIII do XXV.

Na podstawie art. 17§1 pkt 6 k.p.k. umorzono postępowanie przeciwko K. R. (1) o czyn opisany w punkcie XXII.

Kosztami procesu obciążono Skarb Państwa.

Apelację od powyższego wyroku w części dotyczącej uniewinnienia od czynów opisanych w punktach I – XXI, XXIV i XXV złożył prokurator zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w punkcie 1 części dyspozytywnej wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu przez sąd I instancji poglądu, iż oskarżony nie wprowadzał kontrahentów (...) Sp. z o.o. w błąd co do zamiaru wywiązania się ze zobowiązań, przyjęcia, że oskarżony nie polecał też tego nikomu i nie nakłaniał nikogo do tego oraz że oskarżony wykonywał jedynie „nadzór właścicielski” nad działaniami Spółki, a ostateczne decyzje podejmowane były przez zarząd podczas gdy analiza całokształtu dowodów i poczynione na ich podstawie ustalenia we wzajemnym ze sobą powiązaniu prowadzą do wniosku przeciwnego,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w punkcie 4 części dyspozytywnej wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu przez sąd I instancji poglądu, że oskarżony nie dokonał przywłaszczenia w dniu 19 czerwca 2000r. kwoty 321.337,83zł. podczas gdy analiza dowodów w postaci zeznań świadków, dokumentów spółki i opinii biegłych R. P. (1), J. G., T. R. i na ich podstawie prawidłowo poczynione ustalenia prowadzą do przeciwnych wniosków,

3. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia w punkcie 5 części dyspozytywnej wyroku i mający wpływ na jego treść, polegający na przyjęciu przez sąd I instancji poglądu, że oskarżony faktycznie nie wykonywał czynności polegających na zajmowaniu się sprawami majątkowymi Spółki (...) Sp. z o.o. w rozumieniu art. 308 k.k. podczas gdy materiał dowodowy zebrany w sprawie i na jego podstawie prawidłowo poczynione ustalenia faktyczne prowadzą do wniosku przeciwnego,

4. obrazę przepisów postępowania karnego, a to art. 424§1 k.p.k. polegającą na niepełnym wskazaniu, jakie fakty Sąd I instancji uznał za udowodnione lub nie udowodnione oraz dlaczego nie uznał dowodów przeciwnych do wyjaśnień oskarżonego w postaci zeznań świadków – B. J. (1), Z. S. (1), G. G., K. N. (1), D. C. (1), C. D. (1), M. B. (1), opinii biegłych – J. G., T. R. i R. P. (1), co mogło mieć wpływ na treść orzeczenia.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uchylenia orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Niezasadne są zarzuty w zakresie, w jakim wytykają zaskarżonemu orzeczeniu błąd w ustaleniach faktycznych bądź naruszenie przepisów prawa procesowego mające wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia.

Wbrew podniesionym w apelacji argumentom Sąd Okręgowy nie dopuścił się w toku wyrokowania błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia dotyczącego oskarżonego. Sąd I instancji w swym uzasadnieniu ustosunkował się do zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym do dowodów, które miałyby świadczyć o sprawstwie i winie K. R..

Odnosząc się do pierwszego ze sformułowanych w apelacji zarzutów należy zauważyć, że przestępstwo oszustwa jest przestępstwem umyślnym, którego sprawca działa z zamiarem bezpośrednim kierunkowym.

W odniesieniu do realiów niniejszej sprawy koniecznym było więc ustalenie, że oskarżony już w momencie zawarcia poszczególnej umowy miał zamiar niewywiązania się z zapłaty za świadczenie wzajemne, doprowadzając w ten sposób kontrahenta umowy do niekorzystnego rozporządzenia mieniem za pomocą wprowadzenia go w błąd.

Treść uzasadnienia środka zaskarżenia pozwala stwierdzić, że wniosek o zamiarze działania oskarżonego wywodzi skarżący na podstawie okoliczności zewnętrznych, wskazując przede wszystkim na sytuację finansową spółki (...) oraz niewykonanie zobowiązań finansowych wynikających z zawartych umów.

Kwestia ustalenia płynności finansowej spółki oraz momentu jej utraty była przedmiotem opinii biegłych w odniesieniu do postawionego K. R. zarzutu popełnienia czynu z art. 483 kodeksu handlowego.

Należy zauważyć, że autor apelacji wywodząc zamiar pokrzywdzenia ze strony oskarżonego kontrahentów, z którymi miał zawrzeć umowy odwołuje się w tym zakresie do opinii biegłego R. P., według której fakt, iż spółka (...) znalazła się na krawędzi bankructwa stał się oczywisty na koniec kwartału 1999r. (inni biegli termin ten określali na koniec 1999r.).

W sposób oczywisty bezzasadne jest więc odnoszenie uwag skarżącego o złej sytuacji finansowej spółki do szeregu umów wskazanych w akcie oskarżenia, a zawartych jeszcze w 1998r. lub na początku 1999r.

Podnosząc uwagi co do zrealizowania przez K. R. przestępstwa z art. 286§1 k.k. apelujący pomija milczeniem ustalenia Sądu I instancji wskazujące, że tylko w kilku przypadkach oskarżony osobiście zawarł umowy i w żaden sposób nie odnosi się do zeznań świadków, którzy opisali okoliczności im towarzyszące (zeznania: Z.Z., B.S., A. D., B. C., M. B.).

Należy zauważyć, że relacja żadnej z tych osób nie pozwala na uznanie, iż oskarżony wprowadził ich w jakikolwiek sposób w błąd np. poprzez przedstawienie nieprawdziwej sytuacji finansowej spółki. Podkreślenia wymaga, że osoby te współpracowały ze spółką (...) już uprzednio i kolejna umowa była w istocie kontynuacją tej współpracy. Co wymaga jednak zaakcentowania podali, że po zawarciu kolejnej umowy początkowo nie było problemu z ratalnymi płatnościami, zaś do zaprzestania realizacji zapłaty doszło w 2000r.

Analizując zresztą poszczególne umowy wskazane w stawianych oskarżonemu zarzutach trzeba dostrzec, że podobna sytuacja częściowej zapłaty za uzyskane świadczenia dotyczy także szeregu innych zobowiązań i odnosi się do 2000r.

Tylko więc w 5 przypadkach oskarżony zawarł umowy osobiście. W innych były one zawierane przez kierowników poszczególnych jednostek lub członków zarządu spółki.

W tym miejscu należy pamiętać, że K. R. był prezesem spółki (...) do dnia 2.09.1999r. Tymczasem apelujący swoje uwagi dotyczące popełnienia przez niego przestępstwa oszustwa odnosi również do umów zawartych po tym okresie, kiedy oskarżony nie tylko ich nie zawierał, lecz nie był także uprawniony do ich zawarcia.

Należy zauważyć, że odnosząc się do tego okresu, gdy oskarżony był już tylko udziałowcem apelujący stawia zupełnie chybiony zarzut o możliwości przypisania mu zamiaru popełnienia przestępstwa oszustwa w oparciu o niepodjęcie decyzji o zakończeniu działalności spółki w I kwartale 1999r. i realizacji tego czynu za pośrednictwem pracowników spółki i członków zarządu.

Zgodzić się należy, że dla uznania, że doszło do zaistnienia przestępstwa oszustwa nie było konieczne, aby umowę z osoba pokrzywdzoną zawarł osobiście oskarżony, gdyż mógł to uczynić za pośrednictwem innych osób. Niezbędne natomiast było wykazanie, że działał on z zamiarem wskazanym w art. 286§1 k.k., a więc doprowadzenia do niekorzystnego rozporządzenia mieniem innej osoby poprzez jedną z czynności sprawczych w tym przepisie wskazanych.

Tymczasem takiego ustalenia poczynić nie można.

Wskazując na możliwość wyciągnięcia takiego wniosku w oparciu o zeznania przytoczonych w uzasadnieniu apelacji świadków jej autor nie dokonał właściwej ich analizy.

Żadna z tych osób nie zeznała, by K. R. polecił jej zawarcie konkretnej umowy (opisanej w zarzutach aktu oskarżenia). Relacje tych świadków w istocie do tych okoliczności się nie odnoszą.

Dla przypomnienia, odnosząc się tylko do poszczególnych osób wymienionych przez skarżącego, należy przypomnieć, że:

- B. J. – wskazując, iż oskarżony przedstawił mu nieprawdziwe dane o stanie spółki swoje zeznania poświęcił przede wszystkim swoim roszczeniom wynikającym z tytułu zatrudnienia;

- podobnie uczynił K. N., dodając, że to oskarżony decydował o tym co ma być zapłacone,

- D. C. – mówiąc o oskarżonym zeznał, że K. R. o wszystkim decydował i stał za wszystkim,

- zeznania C. D. nie zawierają żadnych w tym zakresie uwag,

- K. K. – G. – również posłużyła się ogólnikowym określeniem, że o wszystkim decydował oskarżony (przy czym należy zauważyć, że jej relacja dotyczy okresu, gdy pełnił on funkcję prezesa spółki).

Także inni świadkowie, jak np. Z. S. odnosząc się do roli oskarżonego w spółce wskazywali, że miał on wpływ na decyzje jej zarządu.

Pomijając w tym momencie przeciwstawne tym dowodom wyjaśnienia oskarżonego, zeznania: Z.B., U. M., A. S. oraz zgromadzona w toku przewodu sądowego dokumentację dotyczącą działalności (...) wyraźnie należy stwierdzić, że w oparciu o powołane przez apelującego źródła osobowe nie można nawet ustalić, by formułowane przez nich uwagi o wpływie K. R. na działalność spółki można odnieść do którejkolwiek z umów opisanych w postawionych oskarżonemu zarzutach.

Poza ich ogólnikowością stanowią one jedynie wyraz subiektywnego poglądu danego świadka, co do roli, jaką odgrywał oskarżony w spółce.

Ocena zamiaru sprawcy przestępstwa oszustwa musi w praktyce odnosić się do chwili zawarcia umowy lub okresu ją poprzedzającego.

Nawet hipotetyczne ustalenie, że w okresie późniejszym K. R. decydował, które należności należy płacić, a których zaniechać nie oznacza przecież, że na tej podstawie można wnioskować o zamiarze sprawcy przestępstwa z art. 286§1 k.k. W tym wypadku niewykonanie zobowiązania rodzi bowiem skutki o charakterze cywilnoprawnym, odnoszące się zresztą do spółki, a nie osoby oskarżonego.

Formułując tezę o popełnieniu przez oskarżonego przestępstwa oszustwa za pośrednictwem innych pracowników spółki lub członków zarządu przy wyzyskaniu mylnego przekonania stron umów o rzeczywistym stanie finansowym (...) autor apelacji nie dostrzega zakresu zarzutów stawianych oskarżonemu, tak jak i zamiennie posługuje się sformułowaniami znamion określających czynność sprawczą (wprowadzenie w błąd i wyzyskanie błędu).

Odnosząc się do podnoszonej w uzasadnieniu apelacji uwagi o przedstawieniu zatrudnianym członkom zarządu niezgodnej ze stanem faktycznym kondycji finansowej spółki należy podkreślić, że dla zaistnienia przestępstwa oszustwa konieczna jest tożsamość osoby wprowadzonej w błąd i osoby, która mieniem rozporządza, a przecież K. R. nie postawiono zarzutu dotyczącego popełnienia przestępstwa na szkodę poszczególnych członków zarządu.

Żaden z przytoczonych przez apelującego argumentów nie pozwala na ustalenie zamiaru oskarżonego doprowadzenia pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem poprzez wprowadzenie ich w błąd lub wyzyskanie błędu.

W istocie skarżący negując dokonaną przez Sąd I instancji ocenę materiału dowodowego przedstawia własną, wybiórczą i oderwaną od okoliczności sprawy, nie odnosząc się do dowodów, które takiej ocenie przeczą.

Nie jest trafny zarzut dotyczący naruszenia art. 424§1 k.p.k. Przeczy mu bowiem lektura uzasadnienia zaskarżonego wyroku.

Na k. 8 – 9 tego uzasadnienia Sąd Okręgowy zwrócił uwagę na zeznania świadków: K. N., Z. S., G. K. – G., D. C., K. J., M.B. podkreślając, że z zeznań tych nie wynikają okoliczności pozwalające na ustalenie, że oskarżony wyczerpał

znamiona przestępstwa oszustwa. Tak więc dokonał oceny tych dowodów, wskazując na ich nieprzydatność do poczynienia takich ustaleń

Na stronie 9 uzasadnienia odniósł się też do opinii biegłych, czego zdaje się nie zauważać autor apelacji. Należy przy tym zauważyć, że opinie te nie były istotne dla rozważań postawionych K. R. zarzutów popełnienia czynów z art. 286§1 k.k. poza ustaleniem stanu finansowego spółki, a koncentrowały się na kwestii zarzutu popełnienia czynu z art. 483 kodeksu handlowego.

Oczywistym jest, że sąd orzekający winien odnieść się do wszystkich zgromadzonych w sprawie dowodów, mających znaczenie dla oceny zasadności stawianych osobie oskarżonej zarzutów.

Treść uzasadnienia Sądu Okręgowego wskazuje, że analiza taka została dokonana i przy realizowaniu tej czynności Sąd I instancji nie pominął dowodów w postaci także zeznań tych świadków oraz opinii biegłych, o których mowa w apelacji.

Przeprowadzona przez Sąd I instancji ocena uwzględnia wszystkie okoliczności ujawnione w toku rozprawy, jest logiczna, nie narusza zasad wiedzy i doświadczenia życiowego, a zatem nie można jej zarzucić dowolności i błędu w zakresie wnioskowania o niemożności przyjęcia zamiaru popełnienia przez K. R. przestępstwa określonego w art. 286§1 k.k.

Za oczywiście niezasadny należy uznać zarzut dotyczący popełnienia błędu w zakresie zarzucanego oskarżonemu czynu opisanego w punkcie XXIV i ustalenia, że K. R. nie dokonał przywłaszczenia w dniu 19 czerwca 2000r. kwoty 321.337,83zł.

Formułując taki zarzut skarżący abstrahuje tak od stanu prawnego jak i stanu faktycznego sprawy.

Podkreślenia wymaga, że powyższa kwota stanowić miała dywidendę należną oskarżonemu i jego żonie za 1997r.

Z uwagi na treść art. 284§2 k.k. oczywistym jest, że dywidenda stanowiąc prawo majątkowe nie może być przedmiotem przestępstwa sprzeniewierzenia.

Autor apelacji zarzut przywłaszczenia z jednej strony opiera na opiniach biegłych (odnoszących się do zasadności wypłaty dywidendy) z drugiej zaś swoje rozważania odnosi do kwoty, która miałaby jego zdaniem znajdować się w posiadaniu K. R. i którą to sumą miałby on bez zgody zarządu spółki rozporządzić na swoje cele.

Podstawy te należy uznać za chybione.

Treść opinii biegłych (głównie R.P.) analizując m.in. sytuację finansową spółki (...) w zakresie wypłaty dywidendy odwołuje się do przepisów kodeksu spółek handlowych, wskazując na ich naruszenie.

Nie stwierdza ona jednak, by dywidenda odnosząca się do zysków spółki za 1997r. była niezasadna, lecz że jej wypłata w 2000r. nastąpiła z naruszeniem zasad określonych przez art. 192 k.s.h. Naruszenie tych zasad nie rodzi jednak odpowiedzialności prawnokarnej.

Zupełnie dowolne jest odwołanie się przez apelującego do zeznań świadka B. J.. Nie sposób przecieć z relacji świadka, iż pieniądze z utargów były pozostawiane na biurku oskarżonego wyciągnąć wniosku, że zostały one przez K. R. przywłaszczone i to w dacie wskazanej w postawionym mu zarzucie.

Rozważania apelującego pozostają zresztą w sprzeczności z zebrany w sprawie materiałem dowodowym.

Powołać tu należy nie tylko wyjaśnienia złożone przez K. R. i jego żonę M. R., iż do wypłaty dywidendy doszło na podstawie uchwały NZW o podziale zysku za 1997r. i decyzję o wypłacie jej w 2000r. zarząd spółki, ale i inne dowody osobowe i rzeczowe.

Jak zeznała G. L. w czerwcu 2000r. doszło do wypłaty dywidendy, której dokonała na podstawie polecenia członków zarządu spółki – (...).J., Z. S. być może K. N.. Wypłaty dokonała z gotówki znajdującej się w sejfie (k. 2171). Podkreślenia wymaga, że dowodem tym dysponował oskarżyciel publiczny już na etapie postępowania przygotowawczego.

Apelujący zdaje się też nie zauważać uzupełnienia postępowania dowodowego w tym zakresie przed sądem i przedłożenia dwóch dowodów wypłaty z dnia 19.06.2000r. (kw. 63/00 i kw 64/00) wypłaty oskarżonemu i jego żonie kwoty 187.065,97zł. i 133.636,88zł.

Widniejące na nich zapisy wskazują, że do wypłaty doszło zgodnie uchwałą nr 3/98 o podziale czystego zysku podjętej 20.07.1998r. Oba dowody wypłaty zostały zatwierdzone przez członka zarządu spółki K.N. (segregator 2).

Powyższe dowody przeczą hipotezie o przywłaszczeniu przez oskarżonego powierzonych mu (w nieustalonym zresztą okresie) pieniędzy.

Zaprzeczają one jednoznacznie stawianym przez skarżącego zarzutom o dokonanych przez Sąd I instancji błędnie w ustaleniach faktycznych polegającym na przyjęciu, że K. R. nie dokonał przywłaszczenia tytułem dywidendy kwoty 321.337,83zł.

Za błędną należy też uznać ocenę o popełnieniu przez Sąd I instancji błędu w ustaleniach faktycznych odnoszących się do czynu opisanego w punkcie XXV aktu oskarżenia.

Należy zauważyć, że Sąd Okręgowy zasadnie zauważył, że przyjęta przez oskarżyciela publicznego kwalifikacja prawna opisanego w tym zarzucie czynu jest błędna.

Z uwagi na indywidualny charakter przestępstw z art. 300 k.k. i art. 302 k.k., których podmiotem może być tylko dłużnik K. R., będąc udziałowcem spółki (...) nie mógł być sprawcą zachowań określonych w tych przepisach.

Sąd I Instancji rozważył także możliwość odpowiedzialności oskarżonego na gruncie art. 308 k.k., uznając że w ramach działalności spółki realizował on jedynie swoje uprawnienia właścicielskie i nie był osobą, która faktycznie zajmowała się sprawami majątkowymi tej spółki.

Apelacja prokuratora rejonowego stanowi wyłącznie polemikę z dokonany przez Sąd Okręgowy ustaleniem, że oskarżony nie może być także sprawcą czynu z art. 308 k.k., nie odnosząc się do roli, jaką odgrywał K. R. w spółce, wówczas jako jej współwłaściciel.

Zwrócić przy tej okazji należy uwagę na szeroką wykładnię znamienia „zajmowania się sprawami majątkowymi innej osoby” zawartą w uzasadnieniu postanowieniu SN z dnia 27.04.2001r. I KZP 7/01 jak i postanowienie SN z dnia 6.03.2009r. - Jeżeli ustawodawca nie przewidział w ramach odpowiedzialności cywilnoprawnej możliwości pociągnięcia współników (członków zgromadzenia) do odpowiedzialności za podjęte działania, to tym bardziej nie uprawniony wydaje się wniosek o dalej idącej odpowiedzialności karnej, klóciłoby się to bowiem z zasadą subsydiarności prawa karnego gospodarczego.

W świetle powyższego, co do niemożności uznania współników spółki z ograniczoną odpowiedzialnością - członków zgromadzenia współników za osoby zajmujące się sprawami majątkowymi spółki, a tym samym wykluczenie ich z kręgu podmiotów przestępstwa z art. 308 k.k. w zw. z art. 300 § 1 i 3 k.k., jest w pełni zasadne (II KK 283/08 LEX nr 507938).

Rozważania prawne na temat ewentualnej możliwości pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej w oparciu o przepis art. 308 k.k. byłyby jednak zasadne gdyby w oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy można ustalić, że K. R., dopuścił się którejś z czynności sprawczych wskazanych w normie art. 300 k.k. lub 302 k.k., a takiego ustalenia dokonać nie można.

Autor apelacji ponownie odwołuje się do zeznań i wyjaśnień wskazanych wyżej osób: D. C., K. N. i B. J., iż oskarżony podejmował wszelkie decyzje.

Wniosek taki wydaje się być uogólnieniem dokonany przez skarżącego, gdyż relacje poszczególnych wymienionych osób, takich stwierdzeń nie zawierają, a ponadto na podstawie ogólnikowych stwierdzeń o wpływie oskarżonego na decyzje zarządu nie można wysnuć wniosku, że dokonanie przelewu wierzytelności w lipcu 2000r. na konto firmy K (...) w N. było konsekwencją decyzji podjętej przez K. R..

Przeczą temu wyjaśnienia oskarżonego, wskazującego, że przelew wierzytelności należnej tej spółce był wynikiem decyzji zarządu spółki (...) w oparciu o przedstawiony przez członków zarządu w dniu 23.06.2000r. program naprawczy zawierający m.in. w jednym z wariantów przywrócenie płynności finansowej poprzez przelanie kwoty 320.000zł. na konto (...) w N..

Wyjaśnienia te potwierdzają nie tylko zeznania A. S. (k. 2221), ale i dokument w postaci programu naprawczego datowany 5.07.2000r. podpisany przez członków zarządu spółki – K.N. i B. J..

Zwrócić tu należy uwagę, iż opis zarzucanego K. R. czynu wskazuje na mechanizm tego działania, jakim miało być otwarcie przezeń rachunku bankowego w (...) w G., a następnie wpłata tam gotówki i jej dalszy przelew.

Apelujący nie dostrzega, iż możliwości takiego ustalenia przeczą dowody rzeczowe przedstawione w toku rozprawy.

Wniosek o otwarcie rachunku bankowego we wskazanej jednostce z dnia 7.07.2000r. oraz dołączone do niego wzory podpisów pochodzą od członków ówczesnego zarządu spółki (...) – K.N. i B. J.. Umowa rachunku bankowego z dnia 11.07.2000r. również została podpisana przez członka tego zarządu – K. N. (segregator 2).

Jak wynika z zeznań G. L. – wypłaty na rzecz (...) dokonała ona w podobny sposób, jak w przypadku dywidendy, tj. na polecenie któregoś z członków zarządu spółki.

Żaden więc z przeprowadzonych w toku postępowania karnego dowodów nie pozwala na dokonanie ustalenia, iż to oskarżony polecił dokonać przelewu kwoty 320.000zł. na rzecz firmy K (...).

Uznając podniesione przez autora apelacji zarzuty za nie zasługujące na uwzględnienie Sąd Apelacyjny zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

O kosztach za postępowanie odwoławcze orzeczono na podstawie art. 632 ust. 2 k.p.k. w zw. z art. 636§1 k.p.k.